

LIETUVOS ADMINISTRACINIŲ GINČŲ KOMISIJOS KAUNO APYGARDOS SKYRIUS

SPRENDIMAS

2025 m. sausio 14 d. Nr. 21RE1- (AG1-344/09-2024)
Kaunas

Lietuvos administracinių ginčų komisijos Kauno apygardos skyrius (toliau – Komisija), susidedantis iš Komisijos narių Daivos Bereikienės (posėdžio pirmininkė ir pranešėja), Lionelos Gelmanienės ir Birutės Pranevičienės,

sekretoriaujant Jurgitai Daučiūnaitei,

dalyvaujant pareiškėjai Jelenai Rusteikienei,

viešame Komisijos posėdyje žodinio proceso tvarka mišriu būdu (dalyvaujant bylos šaliai Komisijos posėdžių salėje ir vaizdo konferencijos būdu) išnagrinėjo administracinę bylą pagal pareiškėjos J. R. patikslintą skundą atsakovei Kauno miesto savivaldybės administracijai dėl Kauno miesto savivaldybės administracijos Socialinės paramos skyriaus 2024 m. spalio 14 d. sprendimo Nr. 113753 panaikinimo ir įpareigojimo atlikti veiksmus.

Komisija

n u s t a t ė:

Pareiškėja patikslintu skundu Komisijos prašo panaikinti Kauno miesto savivaldybės administracijos (toliau – ir Savivaldybė) Socialinės paramos skyriaus (toliau – ir Skyrius) 2024 m. spalio 14 d. sprendimą Nr. (duomenys neskelbtini) „Dėl teisės į būsto šildymo, karšto ir geriamojo vandens išlaidų kompensacijos“ (toliau – ir Skundžiamas sprendimas) ir įpareigoti atsakovę priimti teigiamą sprendimą bei skirti pareiškėjai jai priklausančią kompensaciją į būsto šildymo, karšto ir geriamojo vandens išlaidų kompensaciją už laikotarpį nuo 2024 m. rugsėjo 1 d. iki 2025 m. vasario 28 d. (b. l. 31-33).

Pareiškėja skunde ir patikslintame skunde nurodo, kad Savivaldybės Skyriui 2024 m. rugsėjo 9 d. pateikė prašymą – paraišką dėl teisės į būsto šildymo, karšto ir geriamo vandens išlaidų kompensacijos. 2024 m. spalio 21 d. gavo atsakymą, kad ji neturi teisės į būsto šildymo, karšto ir geriamojo vandens išlaidų kompensaciją už laikotarpį nuo 2024 m. rugsėjo 1 d. iki 2025 m. vasario 28 d., pareiškėja su šiuo sprendimu nesutinka ir prašo jį panaikinti kaip neatitinkantį Lietuvos Respublikos įstatymų.

Paaškina, kad pareiškėja yra pensininkė, turi negalią. Pateikusi prašymą dėl kompensacijos buvo paprašyta pateikti banko sąskaitos likučio išrašą 2024 m. rugpjūčio 30 d. Kadangi turi sąskaitą (duomenys neskelbtini) banke, į kurią gauna pensiją ir tame pačiame banke turi E. taupyklę, pristatė E. taupyklės sąskaitos likučio duomenis – (duomenys neskelbtini) eurus. Paaškina, kad pagal Paramos įstatymo 16 straipsnį, valstybės remiama suma vienam gyvenančiam asmeniui yra 2640 eurų. Po kaimynų užpylimo pareiškėjos buto ir lauko sienos lietaus užliejimo, gavo draudimo išmoką iš AB „(duomenys neskelbtini)“. Draudimo žalos atlyginimo suma buvo padėta į E. taupyklę ir todėl gavosi (duomenys neskelbtini) eurų viršijanti suma. Nurodo, kad pagal teisinį reguliavimą, turtinės ir neturtinės žalos atlyginimas priskiriamas pajamoms, išskyrus

draudimo išmoką, mokamą pagal turto draudimo civilinės atsakomybės draudimą, taip pat sveikatos draudimo išmokos nepriskiriamos pajamoms.

Papildomuose rašytiniuose paaiškinimuose (Komisijoje gauti 2025 m. sausio 7 d.) papildomai nurodė, kad įstatymai nenurodo, kurioje sąskaitoje privalu laikyti santaupas ar žalos atlyginimą pagal civilinės atsakomybės draudimą. 2023 m. lapkričio 7 d. iš draudimo bendrovės gautą išmoką pervedė į E. taupyklę – (*duomenys neskelbtini*) eurų, o 2023 m. lapkričio 22 d. pervedė draudimo išmokos pinigus į E. taupyklę – (*duomenys neskelbtini*) eurų dėl taupymo, kad neišleistų, o paliktų remontui. Nurodo, kad atsakovė nepagrįstai teigia dėl E. taupyklėje laikomų pinigų, nes pareiškėja turi teisę laikyti ir disponuoti lėšomis, todėl E. taupyklės sąskaitoje yra (*duomenys neskelbtini*) eurų. Akcentavo, kad pajamos sąskaitoje E. taupyklė yra (*duomenys neskelbtini*) eurų, pensija – (*duomenys neskelbtini*) eurais, tai sudaro (*duomenys neskelbtini*) eurus, todėl suma viršija (*duomenys neskelbtini*) eurus; viršijančios pajamos yra pateisinamos įstatymais. Rašytiniuose paaiškinimuose tuo pačiu pakartoja patikslinto skundo reikalavimą panaikinti Skundžiamą sprendimą; patenkinti pareiškėjos 2024 m. rugsėjo 9 d. prašymą dėl teisės į būsto šildymo, karšto ir geriamo vandens išlaidų kompensacijos už laikotarpį nuo 2024 m. rugsėjo 1 d. iki 2025 m. vasario 28 d.; taip pat nurodo, kad pageidauja, kad atsakovė būtų įpareigota išsiaiškinti, ar nurodyta specialistė tinka valstybės tarnautojo pareigoms ir įpareigoti Savivaldybę atlyginti 2000 eurų neturtinę žalą.

Papildomai posėdžio metu paaiškino, kad būsto šildymo, karšto ir geriamo vandens išlaidų kompensaciją pareiškėja gauna jau daugiau kaip 10 metų; pastaruosius metus, pasikeitus Seniūnijos darbuotojai, pareiškėja nepagrįstai yra prašoma pateikti įvairius dokumentus (pvz., asmens dokumentą, nepriimant vairuotojo pažymėjimo), darbuotoja nepagarbiai aptarnavo pareiškėją. Pareiškėja turi 28 metus darbo stažo, todėl nedidelė pensija; yra užauginusi 4 vaikus. Skundė valstybės tarnautojos veiksmus, gavo atsakymą. Pinigai sąskaitoje laikomi, kad taupyti ir neišleisti; 2020 m. atidaryta sąskaita nėra tikroji sąskaita, nes tai yra taupyklė. Pareiškėja ne kartą kreipėsi į įvairias institucijas, spaudą.

Atsakovė atsiliepiamu į pareiškėjos patikslintą skundą prašo jį atmesti kaip nepagrįstą (b. l. 44-48).

Atsiliepime į patikslintą skundą nurodo, kad pareiškėja kreipėsi į atsakovę 2024 m. rugsėjo 9 d. su Prašymu skirti kompensaciją už laikotarpį nuo 2024 m. rugsėjo 1 d. iki 2024 m. vasario 28 d., kuris buvo netenkintas Skundžiamu sprendimu Lietuvos Respublikos piniginės socialinės paramos nepasiturintiems gyventojams įstatymo (*toliau – Paramos įstatymas*) 23 straipsnio 2 dalies 7 punkte nurodytu pagrindu. Minėtoje teisės normoje numatyta, kad Savivaldybė, teikdama piniginę socialinę paramą, turi teisę Piniginės socialinės paramos Kauno miesto savivaldybės nepasiturintiems gyventojams teikimo tvarkos aprašo, patvirtinto Kauno miesto savivaldybės tarybos 2015 m. sausio 22 d. sprendimu Nr. T-14 „Dėl piniginės paramos Kauno miesto savivaldybės nepasiturintiems gyventojams teikimo tvarkos aprašo patvirtinimo“ (*toliau – Aprašas*) 46.6 papunktyje nustatytų aplinkybių pagrindu, 6 mėnesius neteikti piniginės socialinės paramos, jeigu bendrai gyvenančių asmenų arba vieno gyvenančio asmens turimų piniginių lėšų dydis viršija šio Paramos įstatymo 16 straipsnio 5 dalyje nustatytą piniginių lėšų normatyvą, šioje normoje nurodyta, kad piniginių lėšų, nurodytų šio įstatymo 14 straipsnio 1 dalies 8 punkte, normatyvas bendrai gyvenantiems asmenims arba vienam gyvenančiam asmeniui apskaičiuojamas sudedant 15 valstybės remiamų pajamų dydžių vienam, vyresniam kaip 18 metų, bendrai gyvenančiam asmeniui arba vienam gyvenančiam asmeniui, 10 valstybės remiamų pajamų dydžių kiekvienam kitam, vyresniam kaip 18 metų, bendrai gyvenančiam asmeniui ir 5 valstybės remiamų pajamų dydžius kiekvienam vaikui (įvaikiui) iki 18 metų). Paramos įstatymo 14 straipsnio 1 dalies 8 punkte nustatyta, kad skiriant piniginę socialinę paramą, į bendrai gyvenančių asmenų arba vieno gyvenančio asmens turtą įskaitomas šis bendrai gyvenančių asmenų arba vieno gyvenančio asmens

nuosavybės teise turimas turtas, šiuo atveju - piniginės lėšos, turimos bankuose, kitose kredito įstaigose ir ne bankuose bei ne kitose kredito įstaigose, jeigu jų bendra suma viršija 580 eurų, išskyrus gauta vaikui (įvaikiui) išlaikyti priteistą konkrečią pinigų sumą.

Pažymi, kad pagal Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2022 m. gruodžio 14 d. nutarimą Nr. 1250 „Dėl Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2014 m. lapkričio 5 dienos nutarimo Nr. 1206 „Dėl socialinės paramos išmokų atskaitos rodiklių dydžių patvirtinimo“ pakeitimo“, nurodoma, kad valstybės remiamų pajamų dydis - 176 eurai. Taigi, asmeniui gyvenant vienam, turimos piniginės lėšos turi neviršyti 2640 eurų sumos; kaip matyti iš pateiktų dokumentų, pareiškėjos nurodytos turimos piniginės lėšos yra (*duomenys neskelbtini*) eurų, todėl turimų piniginių lėšų dydis viršija nustatytą piniginių lėšų dydį, kuris laiduotų teisę gauti socialinę paramą.

Dėl pareiškėjos argumentų dėl pinigų jos sąskaitoje, kurių dalis yra gauti iš draudimo kaip žalos atlyginimas, pažymi, kad pareiškėja prideda elektroninius laiškus, kuriuose matoma, kad AB (*duomenys neskelbtini*) 2023 m. lapkričio 4 d. laiškais Nr. (*duomenys neskelbtini*) ir Nr. (*duomenys neskelbtini*) informavo, jog žalos atlyginimo išmokas ((*duomenys neskelbtini*) Eur ir (*duomenys neskelbtini*) Eur) perves į pareiškėjos nurodytą sąskaitą. Iš pateiktų į bylą dokumentų matoma, kad pareiškėja turi dvi sąskaitas (*duomenys neskelbtini*) banke, pirmoji yra indėlio sąskaita Nr. (*duomenys neskelbtini*) atidaryta 2020 m. rugsėjo 21 d., antroji - atsiskaitomoji Nr. (*duomenys neskelbtini*) atidaryta 2010 m. birželio 9 d. AB (*duomenys neskelbtini*) laiškuose nurodyta, kad išmokos bus pervestos į pareiškėjos atsiskaitomąją sąskaitą. Pareiškėja teigia, kad pirmoje (indėlio) sąskaitoje esančios piniginės lėšos yra draudimo išmokos ir pagal Paramos įstatymo 17 straipsnio 16 punktą turi būti neišskaitomos kaip piniginės lėšos, kurios vertinamos sprendžiant kompensacijų skyrimo klausimus. Akcentuoja, kad pareiškėja kreipėsi socialinės paramos praėjus beveik metams laiko nuo išmokos gavimo dienos, per tą laiką pareiškėja galėjo panaudoti išmoką pagal jos tikslą, tačiau ji sąmoningai laikė šias lėšas metus laiko, kaip indėlį. Pareiškėja nepateikė dokumentų, kurie įrodytų, kad taupomojoje sąskaitoje yra būtent iš draudimo bendrovės gautos išmokos. Taip pat, taupomoji sąskaita, kaip ir minėta, atidaryta 2020 m. rugsėjo 21 d., todėl galima daryti prielaidą, kad pareiškėja pinigines lėšas pradėjo kaupti nuo sąskaitos atidarymo dienos. Teigia, kad byloje nėra įrodymų, kurie pagrįstų pareiškėjos argumentus, tai yra tik pareiškėjos užimama gynybinė pozicija.

Paaikškina, kad Paramos įstatymas numato sąlygas ir normatyvus, būtent tam, kad remiantis juo socialinę paramą gautų tie asmenys, kuriems to labiausiai reikia. Remiantis Įstatymu, socialinė parama yra suteikiama tiems asmenims, kurie atitinka nurodytas sąlygas, o ne visiems, kurie jos prašo. Cituoja Lietuvos Respublikos administracinių bylų teisenos įstatymo (*toliau – ABTI*) 91 straipsnio nuostatas, reglamentuojančias skundžiamų teisės aktų panaikinimo pagrindus, bei grindžia teismų praktika. Mano, kad Skundžiamas sprendimas neskirti būsto šildymo, karšto ir geriamojo vandens išlaidų kompensacijos pareiškėjai neturi būti panaikintas.

Skundas atmestinas, dalyje byla nutrauktina

Byloje ginčas kilo dėl Skundžiamo sprendimo teisėtumo.

Bylos duomenimis nustatyta, kad pareiškėja 2024 m. rugsėjo 9 d. pateikė Prašymą – paraišką piniginei socialinei paramai gauti Nr. (*duomenys neskelbtini*) (toliau – ir Prašymas) dėl būsto šildymo, karšto vandens ir geriamojo vandens išlaidų kompensacijos už laikotarpį nuo 2024-09-01 iki 2025-03-31 (b. l. 55-59). Pareiškėja kartu su prašymu pateikė priedą Finansinis turtas, kuriame nurodė, kad jokio finansinio turto neturi (b. l. 60). Pareiškėja informaciniu lapeliu buvo įpareigota pateikti trūkstantis dokumentus, t. y. banko išrašą apie turimas pinigines lėšas, terminuotus indėlius banko sąskaitoje iki 2024-10-03 (b. l. 66).

Iš Nekilnojamojo turto registro pažymos socialinei paramai gauti matyti, kad pareiškėjai nuosavybės teise priklauso butas su rūsiu, unikalus Nr. (duomenys neskelbtini), adresu (duomenys neskelbtini) (b. l. 63). Automobilio pareiškėja neturi, ir tą patvirtina LR kelių transporto priemonių registro išrašas (b. l. 64).

Vadovaujantis VMI duomenų bazės išrašu matyti, kad pareiškėja turi dvi sąskaitas AB (duomenys neskelbtini): indėlio sąskaita Nr. (duomenys neskelbtini) atidaryta 2020 m. rugsėjo 21 d. ir atsiskaitomoji Nr. (duomenys neskelbtini) atidaryta 2010 m. birželio 9 d. (b. l. 61).

AB „(duomenys neskelbtini)“ 2023 m. lapkričio 4 d. pranešimais Nr. (duomenys neskelbtini) ir Nr. (duomenys neskelbtini) informavo pareiškėją, kad jai bus išmokėtos draudimo išmokos už atsikusį įvykį (duomenys neskelbtini) euras ir (duomenys neskelbtini) eurų (b. l. 70, 71).

Savivaldybės Skyrius 2024 m. spalio 14 d. Išvadoje Nr. (duomenys neskelbtini) „Dėl teisės į piniginę socialinę paramą“ nustatė, kad įvertinus 2024 m. rugsėjo 9 d. prašymo-paraiškos prieduose pateiktus duomenis nustatyta, kad pareiškėja, deklaravusi gyvenamą vietą (duomenys neskelbtini), turi teisę gauti piniginę socialinę paramą, nes jos deklaruoto turto vertė neviršija nustatyto turto vertės normatyvo. Nustatytas bendras turto vertės normatyvas – (duomenys neskelbtini) eurai, deklaruoto turto vertė – (duomenys neskelbtini) eurų. Išvadoje nurodyta, kad piniginių lėšų normatyvas – (duomenys neskelbtini) eurų, deklaruotų piniginių lėšų – (duomenys neskelbtini) eurų (b. l. 52).

Skyrius Skundžiamu sprendimu, vadovaudamasis Paramos įstatymu ir Aprašu, nustatė, kad pareiškėja J.R. teisės į būsto šildymo, karšto ir geriamo vandens išlaidų kompensaciją nuo 2024 m. rugsėjo 1 d. iki 2025 m. vasario 28 d. pagal deklaruotos gyvenamosios vietos adresą (duomenys neskelbtini), neturi. Prašymas skirti būsto šildymo, karšto ir geriamo vandens išlaidų kompensacijas nepatenkintas vadovaujantis Paramos įstatymo 23 straipsnio 2 dalies 7 punktu (turimų piniginių lėšų dydis viršija nustatytą piniginių lėšų normatyvą) (b. l. 50).

Savivaldybės Skyrius 2024 m. spalio 14 d. Pranešimu Nr. (duomenys neskelbtini) „Dėl teisės į būsto šildymo, karšto ir geriamojo vandens išlaidų kompensacijas“ informavo pareiškėją, kad ji neturi teisės į būsto šildymo, karšto ir geriamojo vandens išlaidų kompensacijas nuo 2024 m. rugsėjo 1 d. iki 2025 m. vasario 28 d. Pranešime nurodytas teisinis ir faktinis pagrindas - Paramos įstatymo 23 straipsnio 2 dalies 7 punktas (turimų piniginių lėšų dydis viršija nustatytą piniginių lėšų normatyvą) (b. l. 51).

Pareiškėja 2025 m. sausio 7 d. pateikė papildomus rašytinius paaiškinimus, kuriuose nurodė, kad pinigus gautus iš AB „(duomenys neskelbtini)“ pervedė į E. sąskaitą taupyklę sąskaitos Nr. (duomenys neskelbtini), kad neišleistų ir liktų remontui. Pareiškėjos nuomone teisės aktuose nėra nurodyta kurioje sąskaitoje pinigus reikia laikyti ir kaip jomis disponuoti. Šiuo metu šioje sąskaitoje yra (duomenys neskelbtini) Eur. Pareiškėja prašo panaikinti skundžiamą sprendimą ir įpareigoti Administracijos Socialinės paramos skyrių paskaičiuoti kompensaciją, kurios negauna nuo 2024 m. rugsėjo 9 d.; taip pat prašo Komisijos įpareigoti Administraciją, kad išsiaiškintų ar įvardinta valstybės tarnautoja atitinka užimamas pareigas. Taip pat prašo Komisijos atlyginti pareiškėjai neturtinę žalą (duomenys neskelbtini) eurų.

Ginčo teisinius santykius tiesiogiai reglamentuoja Paramos įstatymas (akto redakcija, galiojanti nuo 2024 m. liepos 25 d.), Aprašas. Šių teisės aktų nuostatose yra nustatyta kompensacijų skyrimo pagrindai ir tvarka. Taip pat aktualios Lietuvos Respublikos viešojo administravimo įstatymo 3, 10 ir kitų straipsnių nuostatos.

Komisija pažymi, jog paminėtu teisiniu reguliavimu įgyvendinama viena iš socialinės politikos priemonių – gyventojų finansinės naštos sumažinimas dalį būsto šildymo išlaidų, geriamojo vandens išlaidų ir karšto vandens išlaidų subsidijuojant iš Savivaldybės biudžeto lėšų. Būsto šildymo, karšto vandens ir geriamo vandens išlaidų kompensacijos skirtos apsaugoti labiausiai pažeidžiamą socialinę grupę nepasiturinčių asmenų ir teikti būtiną paramą tiems, kuriems labiausiai ir / ar neišvengiamai reikia. Tačiau lengvata miesto gyventojams turi būti taikoma nepažeidžiant lygiateisiškumo, skaidrumo, sąžiningumo ir kitų principų, visų pirma tai reiškia, jog minėta kompensacija turi būti skiriama griežtai laikantis nustatytos tvarkos, keliant vienodus reikalavimus visiems pretenduojantiems į kompensaciją, nedarant išimčių.

Būsto šildymo išlaidų, geriamojo vandens išlaidų ir karšto vandens išlaidų kompensacijų, kaip vienos iš piniginės socialinės paramos rūšių, teikimo sąlygas ir principus, kompensacijų dydžius bei jas gaunančių asmenų teises ir pareigas reglamentuoja Paramos įstatymas.

Paramos įstatymo paskirtis - nustatyti piniginės socialinės paramos teikimo principus, finansavimo šaltinius, piniginę socialinę paramą gaunančių asmenų teises ir pareigas, taip pat piniginės socialinės paramos, teikiamos nepasiturintiems gyventojams, kai suaugęs asmuo yra išnaudoję visas kitų pajamų gavimo galimybes, rūšis, jų dydžius ir teikimo sąlygas (1 straipsnio 1 dalis). Šio įstatymo 3 straipsnyje įtvirtinti piniginės socialinės paramos principai, vienas iš jų – socialinio teisingumo ir veiksmingumo principas, kuris reiškia, kad piniginė socialinė parama teikiama siekiant sudaryti sąlygas gauti paramą tada, kada jos labiausiai reikia, padėti išvengti skurdo spąstų ir racionaliai naudoti turimus išteklius. Pagal šio įstatymo 4 straipsnį, piniginę socialinę paramą savivaldybės teikia vykdydamos savarankiškąją savivaldybių funkciją, kuri yra finansuojama iš savivaldybių biudžeto lėšų.

Piniginės socialinės paramos rūšys yra socialinė pašalpa ir būsto šildymo išlaidų, geriamo vandens išlaidų ir karšto vandens išlaidų kompensacijos (Paramos įstatymo 5 straipsnis). Paramos įstatymo 20 straipsnyje nustatyta, kad dėl piniginės socialinės paramos asmuo kreipiasi į vietos savivaldybės administraciją, pateikdami nustatytos formos prašymą – paraišką, kitus šiame straipsnyje nurodytus dokumentus bei piniginės socialinės paramos skyrimui ir apskaičiavimui būtinus duomenis.

Skiriant piniginę socialinę paramą, į bendrai gyvenančių asmenų arba vieno gyvenančio asmens turtą, be kita ko, įskaitomos bendrai gyvenančių asmenų arba vieno gyvenančio asmens nuosavybės teise turimos piniginės lėšos, turimos bankuose, kitose kredito įstaigose ir ne bankuose bei ne kitose kredito įstaigose, jeigu jų bendra suma viršija 580 eurų, išskyrus gautą vaikui (įvaikiui) išlaikyti priteistą konkrečią pinigų sumą (Paramos įstatymo 14 straipsnio 1 dalies 8 punktas). Piniginių lėšų, nurodytų šio įstatymo 14 straipsnio 1 dalies 8 punkte, normatyvas bendrai gyvenantiems asmenims arba vienam gyvenančiam asmeniui apskaičiuojamas sudedant 15 valstybės remiamų pajamų dydžių vienam, vyresniam kaip 18 metų, bendrai gyvenančiam asmeniui arba vienam gyvenančiam asmeniui, 10 valstybės remiamų pajamų dydžių kiekvienam kitam, vyresniam kaip 18 metų, bendrai gyvenančiam asmeniui ir 5 valstybės remiamų pajamų dydžius kiekvienam vaikui (įvaikiui) iki 18 metų (Paramos įstatymo 16 straipsnio 5 dalis).

Piniginės socialinės paramos Kauno miesto savivaldybės nepasiturintiems gyventojams teikimo tvarkos aprašas, patvirtintas Kauno miesto savivaldybės tarybos 2015 m. sausio 22 d. sprendimu Nr. T-14 „Dėl piniginės paramos Kauno miesto savivaldybės nepasiturintiems gyventojams teikimo tvarkos aprašo patvirtinimo“, reglamentuoja Paramos įstatymu nustatytos piniginės socialinės paramos teikimo pagrindus ir šios paramos teikimą Kauno miesto savivaldybėje gyvenamąją vietą deklaravusiems ar besinuomojantiems būstą asmenims, taip pat asmenims, įtrauktiems į gyvenamosios vietos nedeklaravusių asmenų apskaitą Kauno miesto

savivaldybėje, ir asmenims, kurie nedeklaravę gyvenamosios vietos ir neįtraukti į gyvenamosios vietos nedeklaravusių asmenų apskaitą, bet faktiškai gyvenantiems Kauno mieste.

Aprašas reglamentuoja, kad kompensacijos skiriamos, kai bendrai gyvenantys asmenys ar vienas gyvenantis asmuo atitinka visus Paramos įstatymo 7 straipsnyje nurodytus reikalavimus (21 punktas). Savivaldybės administracijos Socialinės paramos skyriaus tam įgalioti atsakingi darbuotojai, vadovaudamiesi Paramos įstatymu ir Aprašu, nustato vieno gyvenančio asmens ar bendrai gyvenančių asmenų teisę į piniginę socialinę paramą, nustato piniginės socialinės paramos teikimo laikotarpį ir apskaičiuoja piniginės socialinės paramos dydį. Atsakingi darbuotojai priima sprendimus skirti, nutraukti, sustabdyti, perskaičiuoti piniginę socialinę paramą ar jos neskirti (31 punktas).

Kaip nustatyta byloje, šiuo atveju pareiškėjai nebuvo paskirta būsto šildymo, karšto ir geriamojo vandens kompensacija dėl to, kad pareiškėjos turimų piniginių lėšų dydis viršija nustatytą piniginių lėšų normatyvą, t. y. pareiškėja banko sąskaitose Sprendimo priėmimo metu turėjo (*duomenys neskelbtini*) eurų, o pagal piniginių lėšų normatyvą, tam, kad būtų skiriama prašoma kompensacija, maksimali piniginių lėšų suma turi neviršyti (*duomenys neskelbtini*) eurų.

Pareiškėja Skundžiamo sprendimo neteisėtumą grindžia tuo, kad Savivaldybė neskyrė būsto šildymo, karšto vandens ir geriamo vandens išlaidų kompensacijos dėl lėšų banko sąskaitose, nes neįvertino, kad dalį sąskaitoje esančių lėšų sudaro draudimo išmoka.

Kaip minėta, atsakovė piniginę socialinę paramą nepasiturintiems gyventojams teikia vadovaudamasi minėtu Paramos įstatymu ir Aprašu, kurio 14 punktas numato, kad kreipiantis dėl piniginės socialinės paramos skyrimo, prie prašymo, atsižvelgiant į aplinkybes, lemiančias bendrai gyvenančių asmenų arba vieno gyvenančio asmens teisę į piniginę socialinę paramą, būtina pateikti šiame punkte nurodytus dokumentus, tarp jų – banko ar kitų kredito įstaigų pažymą ar išrašą apie turimas pinigines lėšas, jeigu jų suma viršija 580 eurų (14.24 papunktis).

Iš bylos medžiagos matyti, kad pareiškėja Prašymo-paraiškos gauti piniginę socialinę paramą 5 priedo 3 punkte „Banko sąskaitose, kitose kredito įstaigose ir ne bankuose bei ne kitose kredito įstaigose, jeigu jų bendra suma viršija 580 eurų, išskyrus gautą vaikui (įvaikiui) išlaikyti priteistą konkrečią pinigų sumą“ nėra pateikusi jokių duomenų. Tačiau iš byloje esančių AB (*duomenys neskelbtini*) banko išrašų, aktualių ginčijamo Sprendimo priėmimo metu, matyti, kad vienoje AB (*duomenys neskelbtini*) banko sąskaitoje pareiškėja valdė (*duomenys neskelbtini*) eurus (2024 m. rugpjūčio 31 d. duomenimis) (b. l. 67, 68), o (*duomenys neskelbtini*) banko E. taupyklėje (sudarymo data – 2020 m. rugsėjo 21 d.) turėjo (*duomenys neskelbtini*) eurus; (b. l. 69). Atsakovė, sprendama kompensacijos skyrimo klausimą, pagrįstai šiuos duomenis vertino ir jų pagrindu priėmė skundžiamą Sprendimą.

Paramos teikimo apraše reglamentuojama, kad Socialinės paramos skyrius, įvertinęs duomenis apie turimą turtą, 6 mėnesius neteikia piniginės socialinės paramos, jeigu bendrai gyvenančių asmenų arba vieno gyvenančio asmens turimų piniginių lėšų dydis viršija Paramos įstatymo 16 straipsnio 5 dalyje nustatytą piniginių lėšų normatyvą (46.6 papunktis). Paramos įstatymo 16 straipsnio 5 dalyje nurodyta, kad piniginių lėšų, nurodytų šio įstatymo 14 straipsnio 1 dalies 8 punkte, normatyvas bendrai gyvenantiems asmenims arba vienam gyvenančiam asmeniui apskaičiuojamas sudedant 15 valstybės remiamų pajamų dydžių vienam, vyresniam kaip 18 metų, bendrai gyvenančiam asmeniui arba vienam gyvenančiam asmeniui, 10 valstybės remiamų pajamų dydžių kiekvienam kitam, vyresniam kaip 18 metų, bendrai gyvenančiam asmeniui ir 5 valstybės remiamų pajamų dydžius kiekvienam vaikui (įvaikiui) iki 18 metų. Remiantis bylos duomenimis, pareiškėja bute (*duomenys neskelbtini*), gyvena viena. Sprendimo dėl kompensacijos skyrimo priėmimo metu valstybės remiamų pajamų dydis buvo 176 eurai (Lietuvos Respublikos

Vyriausybės 2014 m. lapkričio 5 dienos nutarimo Nr. 1206 „Dėl socialinės paramos išmokų atskaitos rodiklių dydžių patvirtinimo“ redakcija, galiojusi nuo 2024-01-01 iki 2024-12-31). Taigi, pareiškėjai būsto šildymo, karšto ir geriamo vandens išlaidų kompensacija galėjo būti skiriama, jei turimos piniginės lėšos neviršytų 2640 eurų sumos.

Bylos duomenys patvirtina, kad atsakovės Socialinės paramos skyrius pagal turimus duomenis vertino pareiškėjos turtinę padėtį, t. y. nekilnojamojo turto vertę ir piniginių lėšų dydį bei Išvadoje nurodė, kad pareiškėja turi teisę gauti piniginę socialinę paramą, nes jos deklaruoto turto vertė neviršija nustatyto turto vertės normatyvo. Tačiau, nors deklaruoto turto vertė neviršija bendrojo nustatyto turto vertės normatyvo, bet atskiros jo dalys, o konkrečiai – piniginių lėšų dydis, viršija Paramos įstatymo 16 straipsnio 5 dalyje nustatytą piniginių lėšų normatyvą.

Paramos įstatymo 27 straipsnio 2 dalies 7 punkte reglamentuojama, kad savivaldybės gali savivaldybės tarybos patvirtintame tvarkos apraše nustatytą aplinkybių pagrindu 6 mėnesius neteikti piniginės socialinės paramos, jeigu bendrai gyvenančių asmenų arba vieno gyvenančio asmens turimų piniginių lėšų dydis viršija šio įstatymo 16 straipsnio 5 dalyje nustatytą piniginių lėšų normatyvą. Taigi, šiuo atveju įstatymo leidėjas suteikia savivaldybėms diskrecijos teisę apsispręsti dėl piniginės socialinės paramos teikimo ar neteikimo, kai yra nustatomi Paramos įstatymo 27 straipsnio 2 dalies 7 punkte įvardinti pagrindai ir tai sureguliuota Savivaldybės tarybos sprendimu patvirtintu tvarkos aprašu. Kaip minėta, Aprašo 46.6 papunktyje nustatyta, kad Socialinės paramos skyrius, įvertinęs duomenis apie turimą turtą, 6 mėnesius *neteikia* piniginės socialinės paramos, jeigu bendrai gyvenančių asmenų arba vieno gyvenančio asmens turimų piniginių lėšų dydis viršija Paramos įstatymo 16 straipsnio 5 dalyje nustatytą piniginių lėšų normatyvą. Taigi, Kauno miesto savivaldybės taryba nustatė tokį teisinį reguliavimą, pagal kurį Savivaldybės Socialinės paramos skyrius, be kita ko, nustatęs, kad pareiškėjos turimų piniginių lėšų dydis viršija Paramos įstatymo 16 straipsnio 5 dalyje nustatytą piniginių lėšų normatyvą (šiuo atveju – 2640 eurų), turi priimti sprendimą, kuriuo kompensacija neskiriama.

Komisijos vertinimu Savivaldybės Socialinės paramos skyrius, tinkamai apskaičiavo pareiškėjai taikomą piniginių lėšų normatyvo dydį, taip pat neturėjo pagrindo nepasitikėti bankų išrašais apie lėšų likučius Sprendimo priėmimo metu, pareiškėja šių sumų neginčijo, o taip pat atsakovė tinkamai taikė aktualų teisinį reguliavimą.

Pareiškėja AB „(duomenys neskelbtini)“ 2023 m. lapkričio 4 d. raštu Nr. (duomenys neskelbtini) įrodinėja, kad 2023 m. lapkričio 4 d. į pareiškėjos sąskaitą AB (duomenys neskelbtini) banke (duomenys neskelbtini) buvo išsipareigota pervesti (duomenys neskelbtini) eurų draudimo išmoką; taip pat AB „(duomenys neskelbtini)“ 2023 m. lapkričio 4 d. raštu Nr. (duomenys neskelbtini) į pareiškėjos sąskaitą AB (duomenys neskelbtini) banke (duomenys neskelbtini) buvo išsipareigota pervesti (duomenys neskelbtini) eurų draudimo išmoką (b. l. 70, 71). Pareiškėja laikosi pozicijos, kad nagrinėjamu atveju turėjo būti taikomas Paramos įstatymo 17 straipsnio 1 dalies 16 punktas, kuriame nustatyta, kad skiriant piniginę socialinę paramą, įskaitomos visų bendrai gyvenančių asmenų arba vieno gyvenančio asmens gaunamos pajamos, be kita ko, turtinės ar neturtinės žalos atlyginimas (įskaitant vienkartinę netekto darbingumo kompensaciją), išskyrus draudimo išmokas, mokamas pagal turto draudimo, civilinės atsakomybės draudimo, taip pat sveikatos draudimo sutartis patiriamiems nuostoliams atlyginti.

Šie pareiškėjos argumentai nesudaro pagrindo tenkinti pareiškėjos skundo reikalavimo, nes Komisija vertindama viešojo administravimo subjekto priimto administracinio sprendimo teisėtumą, tiria, ar buvo tinkamai nustatytos ginčijamo sprendimo priėmimo metu egzistavusios aplinkybės ir ar tinkamai pritaikyta teisės norma, t. y. vertina ginčijamo sprendimo teisėtumą. Komisija pritaria atsakovės argumentams, kad iš pateiktų AB „(duomenys neskelbtini)“ raštų ir AB (duomenys neskelbtini) banko išrašų nėra galimybės nustatyti E. taupyklėje esančių lėšų

sąsajos su draudimo išmokomis. Visų pirma, matyti, kad minėtos draudimo išmokos buvo pervestos ne į E. taupyklę, o į atsiskaitomąją sąskaitą AB (*duomenys neskelbtini*) banke (*duomenys neskelbtini*) ir pareiškėja nei atsakovei, nei Komisijai, neįrodė, kad buvo atliktas mokėjimo pavedimas iš pastarosios sąskaitos į E. taupyklę, t. y. jokiais objektyviais įrodinėjimo priemonėmis neįrodė, kad E. taupyklėje esančioje (*duomenys neskelbtini*) eurų sumoje yra draudimo išmokos pinigai. Taip pat, aktuali aplinkybė yra ta, kad iš pateiktų duomenų matyti, kad Indėlis – finansinio saugumo pagalvė; rūšis - E. taupyklė, sudaryta jau 2020 m. rugsėjo 21 d. Taip pat pritartina atsakovės argumentui, kad nuo draudimo išmokos iki Prašymo skirti kompensacijas praėjo beveik vieneri metai, todėl pareiškėja turėjo galimybę panaudoti draudimo išmokas pagal jų tikslą.

Taigi, įvertinant nustatytas aplinkybes, atsižvelgiant į aptartą teisinį reglamentavimą, Komisija sprendžia, kad atsakovė pagrįstai nustatė, kad pareiškėja neturi teisės į būsto šildymą *už laikotarpį nuo 2024 m. rugsėjo 1 d. iki 2025 m. vasario 28 d.* ir priėmė teisėtą ir pagrįstą Skundžiamą sprendimą, kurio Komisija pareiškėjos argumentais neturi pagrindo naikinti.

Vertinant Skundžiamo sprendimo teisėtumą, be kita ko, Komisija privalo įvertinti, ar jis atitinka privalomuosius individualiam administraciniam aktui keliamus reikalavimus, nustatytus VAI 10 straipsnyje, t. y. ar individualus administracinis aktas yra pagrįstas objektyviais duomenimis (faktais) ir teisės aktų nuostatomis, ar individualiame administraciniame akte aiškiai suformuluotos nustatytos arba suteikiamos teisės ir pareigos, nurodyta akto apskundimo tvarka. Pagal VAI 10 straipsnio 5 dalį, administraciniame akte išdėstyto sprendimo motyvai turi būti nurodomi tokia apimtimi, kad besikreipiančiam subjektui konkrečiu individualiu atveju būtų aišku, kokia priimto sprendimo esmė, kokios faktinės aplinkybės ir teisės normos nulėmė šį sprendimą, kokius teisės aktuose numatytus veiksmus jis turėtų atlikti, ar į kokius subjektus turėtų kreiptis, kad galėtų įgyvendinti savo teisėtus interesus. Kai administraciniame akte tai nėra nurodyta, motyvai negali būti vertinami kaip pakankami, o pats administracinis aktas teisėtas ir pagrįstas.

Nagrinėjamu atveju, įvertinus Skundžiamo sprendimo bei Pranešimo turinį ir pareiškėjos skunde Komisijai nurodytus argumentus, Komisija daro išvadą, jog Skundžiamas sprendimas yra pakankamai motyvuotas ir pagrįstas. Kaip matyti, Skundžiamame sprendime ir Pranešime atsakovė rėmėsi ginčui aktualiu teisiniu reglamentavimu, taip pat aiškiai ir nedviprasmiškai nurodė priežastį, kodėl yra neskiriama kompensacija. Sprendimo motyvai yra aiškūs ir pakankami, leidžiantys pareiškėjai suvokti esmines priežastis, lėmusias tokio sprendimo priėmimą. Sprendimas yra pagrįstas objektyviais duomenimis (faktais), t. y. pareiškėjos nurodyta informacija ir šias reikšmingas faktines aplinkybes patvirtinančiais dokumentais.

Taip pat, Pranešime yra aiškiai nurodyta Skundžiamo sprendimo apskundimo tvarka. Iš pareiškėjos skundo Komisijai turinio spręstina, kad pareiškėja suprato Skundžiamo sprendimo turinį ir kompensacijų neskyrimo priežastį, tačiau su jomis nesutiko.

Pagal Paramos teikimo aprašo 31 punktą, Socialinės paramos skyriaus tam įgalioti atsakingi darbuotojai, vadovaudamiesi Paramos įstatymu ir minėtu aprašu, nustato vieno gyvenančio asmens ar bendrai gyvenančių asmenų teisę į piniginę socialinę paramą, nustato piniginės socialinės paramos teikimo laikotarpį ir apskaičiuoja piniginės socialinės paramos dydį. Atsakingi darbuotojai priima sprendimus skirti, nutraukti, sustabdyti, perskaičiuoti piniginę socialinę paramą ar jos neskirti. Nagrinėjamu atveju, Skundžiamą sprendimą priėmė tinkamai įgaliotas asmuo – Savivaldybės Socialinės paramos skyriaus vedėjas.

Be to, Paramos teikimo aprašas nustato, kad Prašymą - paraišką pateikęs asmuo apie priimtą sprendimą dėl piniginės socialinės paramos skyrimo ar neskyrimo turi būti informuojamas

asmens Prašyme - paraiškoje nurodytu informavimo būdu ne vėliau kaip per 5 darbo dienas nuo sprendimo priėmimo dienos. Jeigu pinigine socialine parama neskiriama, reikia nurodyti neskyrimo priežastis ir šio sprendimo apskundimo tvarką (34 punktas). Iš bylos medžiagos matyti, kad pareiškėja apie skundžiamą Kauno miesto savivaldybės administracijos Socialinės paramos skyriaus 2024 m. spalio 14 d. sprendimą Nr. *(duomenys neskelbtini)* „Dėl teisės į būsto šildymo, karšto ir geriamo vandens išlaidų kompensacijos“ buvo informuota Savivaldybės Socialinio paramos skyriaus 2024 m. spalio 14 d. pranešimu Nr. *(duomenys neskelbtini)* „Dėl teisės į būsto šildymo, karšto vandens ir geriamo vandens išlaidų kompensacijas“, t. y. teisės normomis nustatytu terminu. Sprendime ir minėtame pranešime buvo tinkamai išaiškinta Sprendimo apskundimo tvarka ir nurodyta neskyrimo priežastis – pagal Paramos įstatymo 23 straipsnio 2 dalies 7 punktą, nes turimų piniginių lėšų dydis viršija nustatytą piniginių lėšų normatyvą.

Atsižvelgiant į faktines bylos aplinkybes ir ginčo situacijos teisinį reglamentavimą, Komisija sprendžia, kad Kauno miesto savivaldybės administracijos Socialinės paramos skyriaus 2024 m. spalio 14 d. sprendimas Nr. *(duomenys neskelbtini)* „Dėl teisės į būsto šildymo, karšto ir geriamo vandens išlaidų kompensacijos“ yra teisėtas ir pagrįstas, todėl skundas šioje dalyje atmestinas.

Dėl reikalavimo įpareigoti atsakovę priimti teigiamą sprendimą bei skirti pareiškėjai būsto šildymo, karšto ir geriamo vandens išlaidų kompensaciją už laikotarpį nuo 2024 m. rugsėjo 1 d. iki 2025 m. vasario 28 d.

Vadovaujantis Lietuvos Respublikos ikiteisminio administracinių ginčų nagrinėjimo tvarkos įstatymo 5 straipsnio 2 dalimi, Komisijos teritoriniai padaliniai nagrinėja skundus (prašymus) dėl teritorinių valstybinio administravimo subjektų ir savivaldybių administravimo subjektų, esančių jų veiklos teritorijoje, priimtų individualių administracinių aktų ir veiksmų (neveikimo) teisėtumo, taip pat šių subjektų vilkinimo atlikti jų kompetencijai priskirtus veiksmus. Komisija nagrinėja administracines bylas dėl ginčų, kylančių iš administracinių teisinių santykių, kurie atsiranda, be kita ko, valstybės (savivaldybių) institucijoms atliekant viešąjį administravimą.

Komisijos kompetencijai priskirta išnagrinėti pareiškėjų skundą (prašymą), įvertinti, ar priimtas skundžiamas viešojo administravimo sprendimas yra teisėtas ir pagrįstas bei priimti dėl jo sprendimą. Tačiau, Komisija pagal savo kompetenciją neįpareigoja atsakovo (viešojo administravimo subjekto) priimti konkretaus turinio administracinį sprendimą, o išnagrinėjusi skundą ir nustačiusi atsakovo veiksmų (neveikimo) neteisėtumą, gali įpareigoti atsakovą atlikti veiksmus, kurie pripažinti neatliktais ar atliktais nesilaikant teisės aktų reikalavimų, pvz. iš naujo išnagrinėti pareiškėjo kreipimąsi ir priimti dėl jo administracinį sprendimą, atitinkantį teisės aktų reikalavimus, įvertinant viešojo administravimo subjekto kompetenciją.

Tuo pačiu pažymėtina, Komisija, administracinį ginčą nagrinėdama ikiteisimine administracinių ginčų nagrinėjimo tvarka, neatlieka ir iš esmės negali perimti viešojo administravimo subjekto funkcijų bei išspręsti klausimą, kurį pagal kompetenciją priklauso nagrinėti viešojo administravimo institucijai (žr., pvz. pagal analogiją, Lietuvos vyriausiojo administracinio teismo (toliau – [LVAT](#)) 2009 m. rugsėjo 7 d. nutartį administracinėje byloje Nr. A146-603/2009; kt.). Administraciniai teismai (pagal analogiją – Komisija), pagal jiems suteiktą kompetenciją, sprendžia ginčus viešojo administravimo srityje. Teismas (pagal analogiją – Komisija), gali tik panaikinti institucijos priimtus sprendimus bei įpareigoti instituciją iš naujo nagrinėti prašymą ir priimti naują sprendimą. Taigi įstatymai teismui (pagal analogiją – Komisijai) nesuteikia viešojo administravimo galių (žr., pvz., LVAT 2008 m. kovo 14 d. nutartis administracinėje byloje Nr. A575-155/2008).

Nagrinėjama atveju pareiškėja Komisijos prašo įpareigoti Savivaldybę priimti konkretaus turinio sprendimą – skirti pareiškėjai J.R. būsto šildymo, karšto ir geriamojo vandens išlaidų kompensaciją už laikotarpį nuo 2024 m. rugsėjo 1 d. iki 2025 m. vasario 28 d.

Pagal formuojamą teismų praktiką, ginčus nagrinėjančios ikiteisminės ir teisminės institucijos pagal savo kompetenciją neįpareigoja atsakovo (viešojo administravimo subjekto) priimti konkretaus turinio administracinį sprendimą, o išnagrinėjusios skundą ir nustačiusios atsakovo veiksmų (neveikimo) neteisėtumą, gali įpareigoti atsakovą atlikti veiksmus, kurie pripažinti neatliktais ar atliktais nesilaikant teisės aktų reikalavimų.

Atsižvelgiant į tai, jog Komisijos kompetencijai nėra priskirta nagrinėti skundo reikalavimo dėl įpareigojimų viešojo administravimo subjektams priimti konkretų sprendimą nustatymo, bylos dalis dėl pareiškėjos reikalavimo įpareigoti Savivaldybę priimti sprendimą, *įpareigoti atsakovę priimti teigiamą sprendimą bei skirti pareiškėjai būsto šildymo, karšto ir geriamojo vandens išlaidų kompensaciją už laikotarpį nuo 2024 m. rugsėjo 1 d. iki 2025 m. vasario 28 d.* nutrauktina, kaip nepriskirtina Komisijos kompetencijai (Lietuvos Respublikos ikiteisminio administracinių ginčų nagrinėjimo tvarkos įstatymo 20 straipsnio 2 dalies 1 punkto nuostata).

Rašytiniuose paaiškinimuose pareiškėja Komisijos prašo tuo pačiu įpareigoti Savivaldybę, išsiaiškinti, ar pareiškėja aptarnavusi įvardinta valstybės tarnautoja atitinka užimamas pareigas. Komisija pažymi, kad pagal Lietuvos Respublikos ikiteisminio administracinių ginčų nagrinėjimo tvarkos įstatymo 5 straipsnio 3 dalį, Lietuvos administracinių ginčų komisija ir jos teritoriniai padaliniai nesprenžia: 1) ABTĮ 18 straipsnyje, 20 straipsnio 2, 3, 4 dalyse ir 21 straipsnio 1 ir 3 dalyse nurodytų administracinių ginčų (bylų); 2) administracinių ginčų, kuriems nagrinėti įstatymai nustato kitokią ikiteisminio ginčų nagrinėjimo tvarką. ABTĮ 20 straipsnio 2 dalies 5 punkte nustatyta, kad netaikant išankstinio nagrinėjimo ne teismo tvarka procedūros, Regionų administracinis teismas, kaip pirmosios instancijos teismas, nagrinėja tarnybinius ginčus, kai viena ginčo šalis yra valstybės tarnautojas ar pareigūnas.

Valstybės tarnautojo galimai neteisėtų veiksmų ar neveikimo vertinimas viešojo administravimo institucijoje gali būti atliekamas tik tarnybinio nusižengimo tyrimo atveju. Toks tyrimas pradedamas valstybės tarnautoją, įtariamą padariusį tarnybinį nusižengimą, į pareigas priėmusio asmens iniciatyva. Tarnybinių nuobaudų skyrimo valstybės tarnautojams taisyklėse, patvirtintose Vyriausybės 2002 m. birželio 25 d. nutarimu Nr. 977 (redakcija, aktuali nuo 2024-01-13), numatytą reglamentavimą ir administracinių teismų praktiką, pagal kurią, tarnybinio nusižengimo tyrimo pradėjimas yra valstybės tarnautoją, įtariamą padariusį tarnybinį nusižengimą, į pareigas priėmusio asmens (institucijos) diskrecija, t. y. asmuo, turintis teisę pradėti tarnybinio nusižengimo tyrimą, gavęs informaciją apie galimai valstybės tarnautojo padarytą tarnybinį nusižengimą, privalo nuspręsti, ar yra pagrindas pradėti tokį tyrimą. Tarnybinio nusižengimo tyrimas pradedamas valstybės tarnautoją, įtariamą padariusį tarnybinį nusižengimą, į pareigas priėmusio asmens iniciatyva (žr., pvz., LVAT 2018-03-07 nutartis administracinėje byloje Nr. eA-492-442/2018, 2018-08-16 nutartis administracinėje byloje Nr. eA-1281-520/2018). Taigi, įvertinant aptartą teisinį regulavimą ir teismų praktiką, Komisijos kompetencijai nėra priskirta nagrinėti tarnybinių ginčų ar įpareigoti atsakovę spręsti dėl valstybės tarnautojo atitikimo eiti pareigas.

Dėl pareiškėjos prašymo, išdėstyto Rašytiniuose paaiškinimuose, atlyginti pareiškėjai neturtinę žalą 2000 eurų, Komisija pažymi, kad pagal Lietuvos Respublikos ikiteisminio administracinių ginčų nagrinėjimo tvarkos įstatymo 5 straipsnio 5 dalį, Lietuvos administracinių ginčų komisija ir jos teritoriniai padaliniai, nagrinėdami skundus, nei žalos, nei bylos šalių turėtų išlaidų atlyginimo klausimų nesprenžia.

Likusieji šalių argumentai laikytini pertekliniais, neturintys tiesioginės juridinės reikšmės kilusio ginčo išsprendimui iš esmės, todėl detaliau nedėstyti ir neanalizuotini. Be to, LVAT ir Europos Žmogaus Teisių Teismas (toliau – EŽTT) formuoja praktiką, kad pareigos nurodyti priimto sprendimo motyvus apimtis gali skirtis priklausomai nuo sprendimo prigimties ir turi būti

analizuojama konkrečių bylos aplinkybių kontekste (EŽTT 1994-04-19 sprendimas byloje Nr. 16034/90 *V. de H. v Netherlands*, 1999-01-21 sprendimas byloje Nr. 30544/96 *G. R. v Spain* ir kt.).

Vadovaudamasi Lietuvos Respublikos ikiteisminio administracinių ginčų nagrinėjimo tvarkos įstatymo 20 straipsnio 1 dalies 1 punktu, 20 straipsnio 2 dalies 1 punktu, Komisija

n u s p r e n d ž i a:

atmesti pareiškėjos J. R. patikslintą skundą dėl Kauno miesto savivaldybės administracijos Socialinės paramos skyriaus 2024 m. spalio 14 d. sprendimo Nr. (*duomenys neskelbtini*) „Dėl teisės į būsto šildymo, karšto ir geriamojo vandens išlaidų kompensacijos“ panaikinimo kaip nepagrįstą.

Kitoje dalyje bylą nutraukti.

Sprendimą per vieną mėnesį nuo jo priėmimo bylos šalys gali apskųsti Lietuvos Respublikos administracinių bylų teisenos įstatymo nustatyta tvarka Regionų administraciniam teismui.

Posėdžio pirmininkė

Daiva Bereikienė

Komisijos nariai

Lionela Gelmanienė

Birutė Pranevičienė